

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ser[m]ones de septe[m] viciis criminalib[us]
eoru[m]q[ue] remediis magistri Pauli Wan theosophi et
co[n]cionatoris Patauiensis eximii**

Wann, Paul

[Augsburg], 1517

VD16 W 1186

De pulcritudi[n]e corp[or]is ta[m] viri q[uod] m[u]lieris q[...] occasione[m]
luxurie Sermo. XCIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30065

Porci mudi. pspitate in porci et bestia transmutat. In luxuria et libidinē carnis duolus est quā porci filius efficit. In cuius figurā filius pdigus videndo luxuriosē fuit ad pascendū porcis deditus.

Cleplū Luce. xv. vbi dicitur Boe. porci sunt quae ea quibus imundis spissis gaudet organis. Porci enim sunt qui vicem suā scenose libidini et voluptuose mancipantur Libri. sup Joan. Et Boe. lib. iiij. de pso. plo. iij. dicitur. Qui sedis imundisq; libidinis mergit. sordide suis. i. porci voluptate decinet.

Nota Ira et in vicis phos. c. xvij. dicitur. quod cum qdā stolidus audience Probagora diceret se mallo eum mulierib; qdā ei phis cōuersari. Rūditus probagoras Sues inq; libentia in luto qdā i aqua versans. q. d. q. carnis illecebris dedit. nō esse nisi porcus. Ex pmissis g. p. t. quod qdā ex pspitate in vicis luxurie pducit: ex ostēsō et rex naturali figura p. scriptura p. sc̄tāp. et fictionib; poeticas. Unde et dicit Hiero. p. r. Jovianus. Diuitiae inq; ppter epulas et libidines cōparantur: tolle epulas et libidinē luxuriā: et nemo qret diuitias: quaz vslus oīs aut in ventre aut sub ventre est. Et tamē sepe ex nimia auaricia perirent accidit. ita qdā nec viuāt gulosi nec luxuriose timētes lead bee pecunia exponere oportere.

Nota bii Hoc finaliter si se resolueret ppter gulā diuitias quā hoc cōgregaretur: qdā timēte se deficere: et nō ut vellentes mīces in p. libico suo vīcū semp habere. Sed diceret qdā: sup dicitur est circa fictiones poeticas. allegorā transmu-

tanē homines trāsmutantur bestias. Est ne h. possibile: qdā hoc in bestiam mutetur. Ad h. rūdet sacerdos. Tho. in cōmēto sup dicto loco Boetij: qdā transformationis hominis in bestia remanēt aīa rōnali: nō est possiblē fm̄ rem: qdā si esset possiblē vīlētē possibilē fm̄ rem: qdā si esset possiblē vīlētē calē: nō fm̄ trāsmutatiōez subalē: qdā tālē tērō ducit noua forma subalē. Et sic due forme substancialēs specie differētēs: vt forma lupi et boīs simul formarēt idē corpō: qdā falsū est: qdā tālē nō cōtēt vñū cōpositū sūz duo: et nec cōtēt lupō nec hoc.

Nabu- Ne cōtēt tālē trāsmutatio fm̄ accidētia apria: qdā disponsit mām ad definitorā formā: qdā ipossiblē ē mām fm̄ vñā tāndē dispossitio nē. pportionari diu crīsis formis. vñū oīno ipossiblē ē aīam sc̄lectuā vñri māe dispossitio p. for ma lupi. Ex qdā sequit: qdā trāsmutatio dī dī cēt: si est possiblē erit solū fm̄ accidētia indiuidui, puentētia ab exteriorib; cauf: quēadmodū vñū vī reigisse de rege Nabuchodonosor. De qdā legib; in Daniele. qdā ab hoīb; et cētē fēnū comedit ut bos: et rore celi corpō eiō iferētē est: donec eas pulli eiō crescerēt in silētudinē aqlos: et vngues eius qdā vngues autū. Et qdā trāsmutatio fm̄ talia accidētia: duē ab expīsa rep̄fūtōe specie. ppter deformitare figure. Iō et sic pōtē dici trāsmutatiōez ē facta i bestia anima remanēt. Alij dicitur qdā binōt trāsmutatio nō sit possiblē fm̄ re: sūz fm̄ qdā apparitiōez phāsticā. Unde nō vī rōnabile: qdā Nabuchodonosor trāstulerit se ad

lūmēta comedēs fēnū nīsi qdā manū et ap̄ partitōe phāsticā agitat: sc̄ip̄ reputabat uī mētīane bestiā: ppter qdā p. sortio hoīm ecce: et cū ferū bicauit. Rogem⁹ ḡdeū ut si qdā nob̄ ex deo oīm bonoꝝ largitōre alīq; occurrit pspitas et nos sua misa adiuveret ne pētā a dei madato declinem⁹: sūz poterū magis ḡtē deū amem⁹ Amē

De pulcritudo corporis tā viri qdā mīleris qdā occasionē luxurie

Sermo. xciii.

Depetūa fecit aīam eiō Judith. xv. ppter spēz mīleris mīleri pīerē Eccl. ix. In pōte. ser. audīst̄ ex nā ex figura ex sacra scriptura et ex fierē poētica. quō pspicas mēdāna sit occasio siue cā luxurie. Et nībil infelicis homī pētōi felicitate mēdāna. Nūc hūr vidēdū erit d̄ corpori pulcritudo: qdā mīleris qdā occasionē luxurie: nō solū i mīleris: sūz i virō: iuxta vba rhēat. Pulcri. eiō ca. fecit aīam eiō. vīz dū p pulcritudiez corporalē hō icidē i luxurīa: et anīaz suā e ap̄te: et dēmōb; substernit: qdā mīleri pīerē ppter spēz mīleris Eccl. ix. pīerēt̄ at non solū fm̄ corū p̄: sūz et sūz aīam. Pro ḡfa que ma. Pulcri. eius cap. fecit aīam eius vbi sūz.

Circa vba rhēat pīmo vidēdū est ex qdā possit oīdi testimonijs: qdā pulcritudo sit cā vīlē occasio luxurie. Sc̄bo vīp pulcritudo corporis sit homī apperēda vel nō.

Circa pīmū est adūterēdū qdā tripli testimo nō oīdi pōtē pulcritudinē corporis eē cām/ siue occasio luxuris siue luxurie. vīz testimonijs.

Scripture sacre
Moralis pbie
Pōtētē

Thō hōndīk testimonijs sacre scripture. Unū pulcritudo dyne decepit sīchen: et fute cā siue luxurie: et pīns more siue infeccōis siue et suoz. Ben. xxiiij. Iēpulcritudo mīleris fute cā de. Pulcri. strūctōis eōt̄ mōt̄: ppter octo hoīes p dīlūtū. iudo dīz. Unū Ben. vij. 8. Vīdēt̄ sīlēt̄ dei filiās hoīs qdā cētē pulcre: accepēt̄ sībī vīores ex oīlo qdā ele gerāt. ppter qdā aīt dīs. Penitēt̄ me fecisse hoīes. Nō pīmēbit spūs mei hoīe sc̄enū: qdā caro est. Nā vīri ppter corporalē mīleris pulcritudinē defūrū pītēt̄ sīlēt̄ et iusticiā: et pīsecuti sīlēt̄ siue libidinē: vt de Aug. xv. 8. cl. 8. c. xij. sic iqt̄. filiū dī filiāz hoīs sīlēt̄ amore cap̄t̄. atqz vt eis vītūgīb; fruerēt̄ i mōres societatis. trīgēne dīlūtēt̄: dītōa pītēt̄ quā i sc̄ēt̄ societate siuabāt. Iēppter corporis pītēt̄ tūdīz sāras rapea fute i domū pībarāois. i. regī abimelech. ppter qdā i pīt̄ fute i pīt̄: et flagellat̄ ē plāgmāris Ben. xx. Iēppter corporis pītēt̄ iūdīz adulterij i pīt̄ Dāvid. Reg. xi. Item pulcritudo susanne mouit incepīam dūos sc̄enes pībysos Dāvid. xij. Iēppter corporis pītēt̄ iūdīz adulterij. de qdā in thēatre. Pulcri. eiō ca. fe. a. eiō. Ecce agere oīnlū ē pulcritudinē mīleris

De pulcritudine corporis

et cām libidinē et illicitē amorē. Et iō sapientē dīc
Eccl. ix. Auferre faciē tuā a mīlere compētē
circūspiciās spēz alienā. p̄ spēz ei mīlērē mīlē
pīct. Et ex hoc r̄cupia q̄si ignis exardestēcī.

dū est: q̄ pulcritudo corporis nō est appetibili
appet plura. vīcē

Fragile existence

Zabilié appentia

Propriétés Facile attrahé et

Noxiā cōplacēt

pulcritudo corporis i-

B pulcet. Et te et tuus caput, qm. greci
Scdo bide ondē restitutio moral' p̄bie siue
erhice. Nā docz Arist.ij. Eth. c. vle. qdēm' nos
ad dleclaratioes h̄ic. s̄c le habuerē ad helena se⁹
pulcritu nes pleb' troiane. Qd expc n̄es Alb. in comēto
do bele⁹ eiusdē dt. qd helena grecorū pulcerria sua puls
ne chieudic eb̄seniū m̄enelaū / z paridē stultos als

lexit. Et iō sūa senioꝝ fuit: q̄ nlls ē nisi aula
facie respiceret; ne vīsa ei⁹ pulchritudine ī dēc⁹ ca-
carnis & derzīq; ex eīlī vīsōne mor̄ carnī bleatōr̄ surgit;
lectatio q̄ ex forma ſcepta ī mēte origīne erabit & fortis-
ſpellit; n̄ legib⁹ vīt̄ nec vīt̄ legib⁹ allīſat. Et
iō vt dt Alb. vbi ū. a Dionysio demēs vocat̄; li-
gās & ceca ligās ex radicatiōe; qz radicat̄ in nā
aialitas. Leca ho exi cōſiderat̄ ī qv̄l qnēu de-
lecret. Demēs āt ex b̄; q̄ nlls recipie legē v̄l mo-
deratiōe; z iō n̄ bz altā medicinā nisi q̄ delīſ

Gorgo p̄ fugā: qd̄ intelligit p̄ facie aula. In c̄ signū ob-
nīc̄ poetē, v̄t p̄ Qui. iiii. metā, q̄ pse⁹ facie gor-
nis pul⁹ gōis aūsa facie abscidit: eo q̄ gorgon sua pler-
icrudo tūdie trāscētes ligantur: t̄ se respiciētes imobi-
les fēt. Et iō si pse⁹ facie ad eāz uertiss̄ caput p̄
cidere n̄ potuiss̄, vt d̄ Alb. Gorgōes b̄z Isido.
xj. Ety. c. iij. Fingūt meretrices crinitē sp̄tētib⁹
q̄ se alspiciētes p̄tēbat i lapides: vñ oclm tm̄
hnt̄s q̄ uincē vrebāt. Fueit at̄ tres sorores vñ
pleritudis q̄i vñ oclm: q̄ ita spectores suos stu-
pelere faciebāt, vt verrere eos putaret̄ i lapides.
Hec Iſi. Heditūt habuiss̄ evnū oculis: q̄
fueit vñ⁹ pulcritudis sua pleritudis stupefa-
ciētes vt s. Sic de Judith d̄: q̄ ad assyrios: q̄

L siderates rati^c erat i^c deūt e^c nupto, qui
pulcritudie^s ei^c admirabat^c nis, ut b^c Judith,
Certio b^c idē oñis t^cestio poeta^c. Et l^c
er poesi gorgonū iā d^cea exp̄sse appearat b^c en p^c
ápliori restiō adhuc alia poetica ficeōe^s ad-
ducere volo. Nā pulcritudie^s ee occasione luxu-
rie et dilectionis illicite, patz ee fabla narcissi et
daphnes. Nā daphne dū mira fulgerz pulcritu-
die^s ob b^c festare^c nis a ioue q^c ea voluit corri-
pe, ipa rogaus tellure^c d^cea frē; q^cen^c p^cdeaz pu-
critudine dīgref sibi auferre; q^c sibi occasio rā-
dolor^s et festiōis erat c^c da misera ē; eā i lauz
mutauit, et sic phebi cupidinē evasit et i higita-
re pmāst. Sil^c ut singul^c Dui^c. i. mera. Sil^c
narcissi fuit puer pulcerissim^c, q^c tyressas q^c da-
bat rīsa vīssima, cū eēt q^cst^c q^c diu eēt vīctur^c
rūnde, q^c diu si nī eēt formā et pulcritudinē p^cpa-
vīsur^c. Hic q^cdā die fatigat^c ad fontē q^cdā clā-
rissimū venit; i q^c fonte suā vīmbrā pulcerissim^c
respxit; et in ei^c vīmbre amore exarst^c q^c reced-
renō voluit, et sic ibi inedia et fame perit, q^c fi-
ctio i vīcēte manifestat; q^c forma et pulcritudinē
boies ad illicitem amorē vīsq^s ad mortē inclina-
tū. Et iō bñ sapientēs. Fallat^c ē grā et vana pulci-
tudo. Prover. vi. Nec d^cimo. **N**ūc ad sc̄
vīp^c pulcritudo corporal sit appetēda vīl^c nī, Dic-

Cpro pulcritudo corporis nō ē appetēda: q̄ si ē durabilis: s̄ multū fragilis existet. Si ē m̄ flores ad facilē aurā eis aduersā sua pulcritus dñe p̄uant̄ ita p̄pter discrasias modicā homines vald̄ discolorant̄. **U**n Boe. iij. de 20. psa. viii. Forme nitid̄ rapid̄ & velox: r̄nali floz m̄urabilitate fugacior. Et postea dr. q̄ntūcīq̄ q̄s fuerit pulcer & forz̄: triduane febr̄ ignielo dis soluit: v̄l dissoluui p̄t. Etiā sup erate p̄tinue mi nūn. **U**n Oui. iij. critiū. Ita deces facies longis viciobā annis. Rugaq̄ i antiquō frōte sensili erit. Lūḡ aliq̄s dicit: sicut hec formosa do lebis. Et speculū inēdā q̄ris ēr̄ tuū. Et. t̄. d̄ ar te dr. Forma bonū fragile q̄ntūcīq̄ accedit ad annos. Sit minor & spacio carpit ipa suo. Nec viole sp̄ nec candida lilia florēt. Et riget amissa spina relicta rosa. Et idō de r̄fragili bono nō est gliandi. **S**ic Virgi. ondī i buco. alloquēs origōne pu erū: dī. O formo puer nimū ne crede colori. Alba ligustra cadūr: vaccinia n̄ gra. i. viole purpurei coloris: legūt. i. colligūt & decerpunt. **S**edō corporis: pulcritudo nō ē appetēda: q̄ habz labilē apparētā: q̄ tñ ē in superficie & pelle sic color in pierē: condens pulcri tūdine in superficie & regēs turpitudine in pelle. Pulcer em̄ f̄m papiā dr̄ a specie curis dicitur: q̄ pellis. Et idō de corpali boīm pulcritudine ē sic de pulcritudine pomor̄ i sodomis. De q̄b̄ poma sc d̄ Aug. xx. de ci. dei ca. v. q̄ s̄ ut exerit pulcer, rima inēc̄t̄ cintor fauilla. Ite s̄ ut mortuop̄ se pulcrā: q̄ s̄ exerise pulcrat̄: m̄r̄ aut̄ ferore & osibus mortuop̄ plena Mat. xxi. Und Bern. Quid ē pulcritudo corporis nisi velatiē turpitudis. Et cōt̄: q̄nt̄ hoīes s̄ c̄ pulcritores taro s̄t̄ inē turpiores. Qd̄ appet̄ i ml̄ierib̄ q̄ maiorem hñt̄ virus ab c̄ pulcritudiez: t̄ ē inē ampliorē hñt̄ diuersor̄ bñuō turpitudine. Silēs i bñ q̄b̄ diuersor̄ hñmib̄: q̄ i tenebris vident̄ lucere ut stella & esse valde pulcre: s̄ ad lucē applicari s̄t̄ curi p̄issimi. Sic reuera hoīes pulcri ab c̄. turpes s̄t̄ si videant̄ eoz incertiora. ut ondit̄ Boe. vbi s̄. de alepiade pulcerimō: allegas Arist. Si q̄ ut air Arist. linceis ocul̄ homines vident̄: vt eoz s̄t̄ obstantia q̄q̄ penetrarēt̄: nōne ierospe c̄t̄ viscerib̄ illud alecipadias supficie pulcer̄ rimū corp̄ turpissimū videre. Et bñ turpissimū: q̄ h̄ putredo & filī hoīis rimis Job. xv. Et d̄ s̄. Tho. i cōmento sup Boe. vbi s̄ q̄ alepiades ml̄ier fuit pulcerimā: quā videntes q̄d̄ dam discipuli Aristo. durerunt cam ad Aris storem ut ipam̄ videret̄. qua visa dixit̄ premissa verba. si homines linceos oculos habet̄ rent̄. Alij volunt̄ q̄ fuerit vir pulcerimus ut videret̄ velle Boe. vbi sup. **T**ertio pul-

Exemplū
flora
de vro

5

Εκρήκτης

Explor

eritudo corporis nō ē appetēda: qz bz faciliē attrahētā: eo qz facilime erabat ad ruinā. Nā pulcritudo mīler̄ ē sīc pulcritudo pancherere dicitur mḡ Simō burston. de qd̄ qz bz caput turpissimū t corp̄ pulcr. Et caput fribile abscondit: t corp̄ ondīr̄ qd̄ bestias ad sui spectaculū erabat. qz sic intētās circa ei⁹ pulcritudinē decū uozat comedite. Sile de Ist. xij. Etym. d qdā serpēt̄. Iēc pulcritudo solū nimis sp̄cepta sp̄speci entē qzī cecat: t pelvis bñ resa t ignea visus ad se respicēt̄ lumen ocl̄oz p̄uat. Sic reuera pulcritudo nimis sp̄cepta p̄ictrat. In cui⁹figū rā Loth cū ract⁹ pulcritudie loci ad amena ioz danis descedit ab hostibz cap̄t̄ fuit. Gen. xij. qz qm̄līer̄ pulcritudinē qz ducit ad inimicop̄ subiectibz: qz̄ ondīc Hugo de clau. aie. Cum mīlīcē ei⁹ pulcra delceatio carnal̄ qz cū turpi n̄ fieret p̄ficiat̄ ve dīdē Hugo. Quarto pulcritudo corporis nō ē appetibil̄: qz bz noxiā cōplacētiā. qz pulcritudo corporal̄ actiue t passiue est critimū cā. Actiue qdētā pulcri eōt̄ s̄e sup̄bi dīz cēre. Oui. i. d fasti. Fast⁹ iest pulcriter̄ sc̄qz sup̄bia formā. qd̄ i regina vāthi v̄pore Alueri bñ apparuit. qz p̄f suā pulcritudinē ad ipū Alueri t venire sp̄p̄st. t ob h̄ abiecta fuit. Hester. i. Rurū pulcri cōf̄ sūr̄ lasciui. Et iō ait Juuen. Rara ē p̄cordia forme t pudicie. Pulcritudo ei⁹ iuuenē p̄dā alienē libidinis: aut̄ p̄donē cōf̄ eit casticar̄: ve dī Volkot sup̄ li. Sap. lec. xiiij. Lausor ē incōtinētā passiue pulcritudo femine: qz sp̄cepta soleat ad illeceb̄ trahēt. Un̄ Ber sabec. p̄f pulcritudinē placuit David: t cū ad crīmē traxit̄ ait Hug. vbi s. Et his isfer̄ qz mulieres dīt̄ bñ regere suā pulcritudinē: ne dene alijs occasiōes ruine. exēplo illi⁹ adolescentē d̄ qz narrat Vale. li. iiiij. qz excellēt̄ pulcritudis adoleſcens cū plūmū feminaz illustris sollicitaret octos. iōqz virtū t parcerbo cap̄ sp̄ceptū se sen taret: ei⁹ decorē vulnētibz diffudit. deformitas t sanitas sue fidē qz formā irritamētū altene libidinis ē maluit. Idē recitat Amb. li. d v̄gita te di. Juuenē v̄ceres fabule ferūt̄: cū ob admi rādā oris pulcritudinē ī amorē accēderet feminae: stigmatis iarrasse vulnū: ne qz cū posset a mare. Exēplo illi⁹ studeam⁹ formā t corpore pulcritudinē n̄ curare. Hoc em̄ magie ad virtū vider̄ priere. qz forma viros neglecta decer̄: ait Oui. Rogem⁹ ḡdēt̄ vt i cēratiōe carnis p̄sprie aut ab eī alienē pulcritudinis nos adiuue ne cadam⁹: bz vīctoriā secū coronemur Amē.

De malicia verulaz inducētū ad luxuriā. Sermo. xcv.

Lingua tertia mulcos cōmonit Eccl. xxvij. In p̄cedēt̄ sermōibz audīt̄: d̄ mīlī occasionibz luxuriie qz̄ enumeraui sup̄ ser. lxxv. Et si gnām̄ i p̄cedēt̄ finē de pulcritudie mīlīer̄: qz̄ vna ex illis occasiōibz. Et qz̄ etiā caus̄ corpore

pulcritudo nō ē appetēda. Nūne vñr vīdendū erit d̄ malicia verulaz qz̄ alias p̄sonas inducēt̄ ad luxuriā suis p̄suasiōibz. quoz maliciā Sāp̄ pieſ describit̄ p̄ linguā tertia. De qz̄ etiā lingua dīt̄ sup̄ sermōe. lxxvij. L. Et nūc plura d̄ illis dīctur us sū: quō dīt̄ cā t occasiō luxuriie. quia inſ̄ cēreras occasiōes luxuriie enumeratas sup̄ sermōe. lxxv. illa crēcītria Pro grā Bue maria Lingua tertia cōmonit mīt̄os tē. vbi s.

Circa vba thematis not̄ adū est qz̄ p̄ linguā etiā intelligit̄ p̄sona etiā siue media inſ̄ dīnas p̄sonas p̄ luxuriā se maculat̄es. qz̄ p̄ bāc̄ liguā etiā sep̄t̄ accidit̄ vt luxuriie malū p̄petrēt̄: qd̄ al's nīlō mōi op̄ v̄l̄ valde difficultē p̄duci pos̄t̄. Nā inſ̄ oia mīlīer̄ deceptiva p̄stantissimū ē p̄pria ancilla/ an̄ a v̄rvecula. hec em̄ sine rimos re sp̄ bz ad dīnas accessū. hec p̄cōvidere ei⁹ anim ex signis extētoribz ad venereā iclinatū. hec audiāt̄ p̄de qz̄ libz loq. et sine recēdia puella aut̄ dīna ap̄temēt̄ suā ei. Et iō poere de arte amādi loquēt̄ ī p̄mis̄ p̄sulūt̄ amātibz recurrere ad v̄culā: t mūneribz v̄l̄ p̄cibz corrīp̄e ancillā: vt Oui. i. de arte. Et ad illi⁹ p̄firmatiōe Dīndī iij. meramor. singit̄ qz̄ v̄tun⁹ dēborotor̄. Qdāz die pomerā sic noīata v̄ginē pulcritimā/boritor̄ culturē vacanēt̄: t erbas t arborcs mirabilis cōponēt̄ respētit̄: t ei⁹ amorē exarsit̄: sic qz̄ sup̄ modū eā dilexit̄. qz̄ p̄petr̄ vt ea frucref̄ in diuersas formas se mutauit̄: t adērēt̄ e amorē v̄t̄ gis laborauit̄. Nā mō appāruit̄ horribulan⁹ cūz sarculo. mō miles cū gladio: mō bubule cū fa mulo: mō fecator̄ herbar̄ cū falce: nūc p̄scator̄ cū hamata artūdine: qz̄ oia v̄go despēxit̄. vltio ī anū t v̄culā baculo innītā canicie respētaz se mutauit̄. t sic ad v̄ginē ī borut̄ itrat̄: t ei⁹ mult̄is exhortatōibz/exēplos t inducētōibz/ amorē heum̄ p̄sulūt̄. s̄icqz puella v̄bis v̄cule p̄sensit̄. Et sic v̄tun⁹ abiecta forma ani/ in forma virilē t p̄pria appāruit̄: t ea corrupit̄. Qd̄ reuera idō singit̄: qz̄ nihil p̄stantius mala verula rep̄it̄ ad decipēdū iuuēt̄las. Nā sepe vītu est qz̄ v̄gies aux̄ t argēt̄: qz̄ cūqz p̄ciosa sibi oblata resp̄erūt̄: t vltio v̄bis verulaz decep̄e pudiciciam amiserūt̄: t s̄ilr̄ caste v̄xores in adulētū p̄dūt̄ ce fuerūt̄. Sicut de qdā p̄udica bona et casta v̄pore culisdā nobilis narrat Pet̄r̄ alphonsi.

Exēplo t bz in narratōrō cōi. cui⁹ vir cū pegre p̄fec̄t̄ Alphōn̄s̄ esse: a qdā iuuene ardēt̄ adamat̄: et p̄ eīt̄ ad suū amorē laboribz/seruitōibz/ p̄missiōibz sol̄licet̄. qz̄ oia spreuisse iuuēt̄ egrotare cenpit̄. Et ui qdā verula occurrit̄ cām languoris qz̄ stute. Et ille p̄mo cor suū celās: randē et aperiu it. Et illa mox se succursurā p̄misit̄. Ip̄a ḡ ca niculā quā habuit̄ duobz dieb̄ tētūnare p̄mi⁹ sit̄. Et tertia die panē cū sinapi p̄fec̄t̄ et dedic̄t̄ qz̄ pre angustia sinapis fortē lachrymore cep̄it̄. Pergēt̄ iḡt̄ ad domū p̄dicere dīne cum caniculā laibōnorūt̄ ab ea p̄p̄habit̄ honestatē t ep̄ios antiq̄atē ē suscep̄ta. Que vt caniculā lachrymātē vīdit̄: ammirādo qd̄ bz eēt̄ iq̄siuit̄. An̄do

Exēplo
Nota
de vīso

S Pulcritudo est
trīmū
causa

Exēplo

Exēplo

Nota

Lauree
Exēplo